

[Jørgen Jørgensen.]

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale, at man stemmer for det Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet. Jeg betragter det som en virkelig Forbedring af denne Lovgivning, som alle erkender er nødvendig, og jeg tror, at det Grundlag, som nu er tilvejebragt, vil skabe større Tryghed i vort Erhvervsliv.

Jeg tillægger det stor Værdi, at vi for Fremtiden maa regne med, at Rigsdagen i højere Grad kommer med i Arbejdet end tidligere, og jeg tillægger det ogsaa stor Værdi, at Rigsdagen kan staa samlet om en Lovgivning af denne Karakter.

Jeg maa tilraade, at man stemmer imod de Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, og jeg kan heller ikke anbefale, at man stemmer for de Ændringer, som er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Bjørner. Derimod vil jeg anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet.

Anker Lau: Det Lovforslag, der for et Par Maaneder siden blev henvist til Behandling i et Udvalg, gik jo ud paa, at man skulde forlænge Loven uændret. Man kan saaledes sige, at alle de Ændringsforslag, vi her behandler, den lange Række af Imødekommenheder fra den højtærede Handelsministers Side, er Udtryk for meget betydelige Indrømmelser. Ogsaa jeg vil gerne slutte mig til dem, som har takket den højtærede Handelsminister for hans Imødekommenhed, men jeg mener dog ikke, der er Grund til at betragte Afviklingen som en Realitet. Der er her gjort nogle forberedende Øvelser, skabt en Aand og en Ramme, hvorigennem Frigørelsen kan blive en Realitet; men nogen reel Frigørelse — ja, end ikke nogen begyndende Frigørelse — synes jeg i Virkeligheden ikke, man i denne Forbindelse kan tale om. Det er imidlertid ikke uden Betydning, at de forberedende Øvelser til den virkelige Frigørelse paa nuværende Tidspunkt er gjort, og i saa Henseende anser jeg Formaaalsparagraffen for at være det vigtigste, især sammenholdt med de Bemærkninger i Betænkningen, som Ministeren har tiltraadt.

I Forbindelse med en hel Del af disse Bemærkninger og for saa vidt ogsaa i Tilknytning til noget af Lovteksten vil jeg dog gerne komme med et lille Hjertesuk. Jeg synes, der endnu er for mange „hvis“, „saafremt“, „saa meget som muligt“ eller „hvis det er muligt“ — alle disse Udtryk

er der saa mange af, at det til syvende og sidst i Virkeligheden, ganske som det har været hidtil, er overladt til den højtærede Minister at skønne paa disse forskellige, meget vigtige Omraader.

Jeg skal nævne et Omraade, hvor jeg beklager, at man ikke har kunnet naa frem til — om jeg saa maa sige — nogle forberedende Øvelser. Man har gjort et Tilløb, idet Hovedorganisationerne har faaet Forhandlingsret. Det anser jeg for en meget væsentlig Ting, en positiv Ting, som jeg gerne vil takke for en ekstra Gang. Paa mit Omraade vil dette faa meget stor Betydning. Jeg maa forstaa det saaledes, at i de Forhandlinger, der nu skal føres, vil det blive Hovedorganisationerne, der bliver indbudt, og som vil lade sig repræsentere af de branchekyndige Folk, man mener skal føre Forhandlingerne, men under Hovedorganisationernes Ansvar. Jeg havde jo haabet, at man var kommet noget videre i Retning af at faa skabt et virkeligt arbejdende Organ, som kunde formidle det praktiske Samarbejde mellem Administrationen og Erhvervene. Det Vareforsyningsraad, vi har i Øjeblikket, har jo ikke denne Opgave; det har den Opgave at være raadgivende over for Ministeren. Hvor stor en Betydning man vil lægge deri, kan jo diskuteres, men jeg havde, som sagt, meget ønsket, at man havde faaet et Organ, bestaaende af Hovedorganisationernes praktiske Folk, som staaer midt i Arbejdet — et Organ, der kunde samarbejde praktisk med Administrationen. Men det har man altsaa ikke kunnet faa i denne Omgang — og i næste haaber jeg, det bliver overflødigt.

Jeg vil i øvrigt ogsaa gerne udtrykke Glæde og Tilfredshed over Løfterne om, at man vil arbejde sig frem mod nye Importtal, og over Udsigten til at komme ind paa Tilbudskontrol. Det er en Form for Administration, hvorved man kommer ud over en lang Række uheldige Forhold, som den almindelige Tildelingsform har skabt. Men det mest afgørende for mig har, som sagt, været Formaaalsparagraffen og Bemærkningerne til den i Betænkningen. Jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til et kort Citat. Det hedder i Betænkningen, at der i Udvalget er

„Enighed om, at de i Formaaalsparagraffen angivne Begrænsninger og Retningslinier selvsagt maa iagttages ved Anvendelsen af de i Lovens enkelte Paragraffer indeholdte nærmere Bemyndigelser, herunder ogsaa Bemyndigelsen til at træffe Foranstaltninger til Fremme og Regulering af Vareproduktionen.“